
[PODMUCHNAĆ *vb pf*

3 sg m praet podmuchnął.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zawiać, dmuchnąć; przen:

Fraza: »wiatr podmuchnął [na co]«: VŃchło liáno/ Ípadł theż kwiatek. Abowiem wiátr Páńki podmuchnął ná niego [Is 40/7; Spiritus Domini sufflavit in eo Vulg; spiritus Domini sufflavit in eum PolAnt]. GilPos 263v.

Formacje współrdzenne cf DMUCHAĆ.

KW